

на много ромски организации води циганите до разкол, до тяхното партийно-политическо противопоставяне и невъзможност да се преследват и решават големи цели.

Дискусията е остра и на моменти дори драстична. Особен тон в нея внася Ачо Йорданов (Хасково). Според него циганите са “велико нещо”, те могат да имат мощна политическа партия и той (Ачо) можел да посочи веднага от участниците на конференцията 60 души, които да станат народни представители в бъдещото Народно събрание. Той уверява делегатите и гостите на конференцията, че циганската партия ще представлява “трета политическа партия” (вероятно е искал да каже “сила”), а оттам и трета сила в парламента, с която могат и трябва да се решават циганските проблеми и дилеми.

Ръководството на конференцията побързва да прекрати дискусията и подлага на гласуване въпроса за характера на бъдещата ромска организация. Част от недоволните делегати напускат шумно и с упреци конференцията и не желаят да участват в гласуването. 88 души обаче гласуват за “Обединен ромски съюз” (ОРС), а 44 души гласуват за “Конфедерация на ромските организации в България” (КРОБ). Софийската група отказва да участва в ръководството на ОРС и подсказва, че без да пречи на последния няма да участва в него, тъй като характерът на ОРС не отговаря на изискванията за демократизъм в организирания живот на ромите у нас.

Въпреки позицията на софийската група, за председател на ОРС е избран Васил Чапразов. Избрана е и по-голямата част от ръководството на ОРС, което по устав трябва да се състои от 15 души. В ръководството не се избират няколко члена, с надеждата, че софийската група ще помисли и ще се включи в ОРС, като заеме свободните места в ръководството на същия.

Веднага след обединителната конференция, конфедерационният съвет на ромските организации в столицата (какъвто е изграден преди националната обединителна конференция) заседава и излиза с официално становище към вече завършилата конференция.¹⁵ В него се обръща внимание на

¹⁵ Виж: в. “Цигани”, бр. 12, 11-25 ноември 1992 г.